

Οὐκάστιει, αλ, οε. ἐπιθ. ψοφοδεής, λίαν δειλός. παρβλ. Οὐζναβάιο, εши. ἀρ. οὐζνάχ. στρασλίνβιй.

Ούγκατ, α. ἀρσ. θάμβος, ἔκστασις, ἔκπληξις. Σούγκα-

τομή ώδερκήματος. ὁ θάμβει συνεχόμενος, ἔκθαμβος.

Ούγκε, α. ούδ. σχοινίον, κάλως, σπάρτη, ζευκτηρία. (πληθ. στρα).

ούγκα καὶ σύγκα). Σούγκα μέλιζνα (εὐαγ. Μαρ. 5. 4.) ἀλύσεις (=βερῆγη). ίδε καὶ οὔζα.

Ούγκε. ἐπιρ. ήδη, ἄρτι. 2) =κτομός. ΣНЕ ούγκε βο (61). ούπω δε.

Ούγκικ, α. ἀρσ. =ερόδηνικ.

Ούζα, ы. θηλ. δεσμός. Σούζы желѣзны. ἀλύσεις (Λουκ. 8. 29) =ούζα желѣзна.

Οὐζακονέι, ѻл. ούδ. =зако- ноположеніе.

Οὐζаконополагаю, εши (177) =законополагаю.

Οὐζаконамо, εши. μ. -ниъ, иши. =оутиблáю.

Οὐζада, ы. θηλ. χαλινός.

Οὐζилице, α. ούδ. δεσμωτή- рιον. =темнница.

Οὐζекий, ал, οε. ἐπιθ. =тѣсный. Σούζкое мѣре (273). ὁ Βόσπο-

ρος (κοιν. τὸ κατάστενον).

ουζнаваю, εши. ἀρ. οὐζнáх.

и. ούζнáю, εши. =познаваю.

Ούζник, α. ἀρσ. δεσμώτης, δέσμιος.

Οὐζρέχ. ἀρ. τοῦ ζρίο.

Οὐκαζаніе, ѻл. ούδ. δεῖξις =по- κазаніе. 2) δεῖγμα. (κοιν. μό-

σπάρτη). Οὐκλονамо, εши (μετρ.). μ. -ниъ, иши. ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἐκτρέπω, ἀποτρέπω. Σμερ- ετ. ἐκκλίνω, ἐκτρέπομαι, ἀποτρέπομαι, ἐκνεύω.

Οὐκορеніе, ѻл. ούδ. λοιδόρη- σις, λοιδορία, λοιδόρημα, (λοι- δορισμός), үбриң, хатынория.

Οὐκориэнна, ы. θηλ. ὄνειδος, үбриң, λοιδορία, ψόγος, ὄνει- δισμός.

Οὐκориэнненый, ал, οε. ἐπιθ. үбристөс, үбристикөс,ψектөс, мемпітөс, әзиос ψόγου. 2) ἐνεργ. βлásфηмос, үбристің, хатынорос (=ούκоритель- ный).

Οყкөрнөтель, а. ἀρσ. ὄνειδистής, үбристің, λοιδορος, мәмнұттың.

Οукорлю, εши. μ. -риъ, иши. ү- бриң, λοιδоревш, мәмфордай, хатынубриң, периүбриң, хаты-